

wych, o których mowa w uchwale nr 23 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii, nie wyżej jednak niż wynosi kwota rekompensaty.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z Ministrem Finansów określi zasady podwyższenia odpłatności za żywienie zbiorowe w stołówkach i bufetach pracowniczych oraz zakładach gastronomicznych.

3. Podwyżka odpłatności nie może przekraczać w stołówkach pracowniczych 18 zł dziennie, a za całodzienną wyżywienie 30 zł dziennie.

4. W stołówkach i bufetach pracowniczych wzrost kosztów z tytułu podwyższenia cen opału, energii i gazu obciąża koszty działalności bieżącej zakładów.

5. W zakładowych domach wczasowych oraz domach Funduszu Wczasów Pracowniczych podwyższenie odpłatności nie powinno przekraczać 30 zł za 1 dzień pobytu wczasowicza.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio w zakresie odpłatności dla emerytów korzystających z wczasów ulgowych oraz osób przebywających na wczasach profilaktyczno-leczniczych.

§ 32. 1. Upoważnia się Ministra Finansów do:

- 1) skorygowania norm budżetowych na żywienie,
- 2) pokrycia skutków wzrostu kosztów działalności wynikających z określonego w uchwale wzrostu cen w

jednostkach i zakładach budżetowych oraz w innych uspołecznionych zakładach pracy utrzymywanych z budżetu.

2. Minister Finansów określi zasady postępowania w wypadkach, gdy wypłaty rekompensat na rzecz pracowników jednostek gospodarki uspołecznionej w istotny sposób wpływać będą na pogorszenie wyników ekonomicznych.

§ 33. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może wydawać szczegółowe wytyczne i wyjaśnienia dotyczące stosowania przepisów niniejszej uchwały.

§ 34. Upoważnia się uspołecznione zakłady pracy do udzielania z zakładowego funduszu socjalnego pomocy pracownikom, którzy w wyniku wprowadzenia podwyżek cen znaleźli się w trudnej sytuacji materialnej. Dotyczy to w szczególności pracowników mających na utrzymaniu liczne rodziny oraz samotnych matek sprawujących opiekę nad dziećmi.

§ 35. Zaleca się centralnym organizacjom społecznym i spółdzielczym stosowanie przepisów niniejszej uchwały.

§ 36. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

19

UCHWAŁA Nr 25 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 stycznia 1982 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju oraz uchwałę w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych.

Na podstawie art. 79 ustawy — Kodeks pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 90 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1973 r. w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju (Monitor Polski z 1981 r. Nr 14, poz. 106) w § 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dieta wynosi 160 zł za dobę podróży służbowej.”

§ 2. W uchwale nr 78 Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1981 r. w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych (Monitor Polski Nr 11, poz. 84) w § 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dodatek za rozłąkę w wysokości 130 zł za każdy dzień pobytu w miejscowości czasowego przeniesienia (łącznie z dniami podróży w związku z rozpoczę-

ciem lub zakończeniem czasowego przeniesienia); dodatek nie przysługuje:

- a) za dni nie usprawiedliwionej nieobecności w pracy,
- b) za okres pobytu na leczeniu w szpitalu lub w izbie chorych, w czasie którego pracownik otrzymywał bezpłatne wyżywienie,
- c) za okres urlopu wypoczynkowego,
- d) za dni zwolnień od pracy, udzielonych na podstawie ogólnie obowiązujących przepisów, oraz za okres niezdolności do pracy wskutek choroby, jeżeli w czasie zwolnienia od pracy lub niezdolności do pracy pracownik nie przebywał w miejscowości czasowego przeniesienia.”

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski